

[Lilli Gyldenkilde]

for i oktober 1986, skulle være et kardinalpunkt for regeringen. Så ville den udskrive valg, og dermed ville der være risiko for en udenrigsminister, der hed hr. Lasse Budtz, sagde hr. Duetoft. Det kan ikke være rigtigt. Jeg nægter at tro, at en regering ville udskrive valg på en regulering af den størrelsesorden, som man nu kunne være blevet enige om i det forum, hvor hr. Duetofts parti sad.

Jeg vil gerne høre hr. Duetoft heroppefra tage den hjem igen, for det kan jo ikke være rimeligt. Hvis det er rigtigt, er der jo noget virkelig interessant at gå ud og diskutere i den kommunale valgkamp.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu har SF jo aldrig rigtig prøvet det dér med regeringer, så de ved selvfølgelig ikke, hvordan sådan noget foregår. Men i en firepartiregering er det naturligvis sådan, at man snakker om tingene, og så hjælper det ikke noget, at der er nogle meget, meget hårde hjørner i det ene eller det andet eller det tredje eller det fjerde parti. Når man snakker om tingene, kan det derfor ikke hjælpe noget, at man graver sig ned i skyttegrave på forhånd. Det var det, jeg mente med det, og det vil jeg gerne stå ved.

Kofod-Svendsen (KrF):

I sit næstsidste indlæg sluttede fru Lilli Gyldenkilde med at sige, at man kan være uenig om satsen, men at det væsentlige er, at man kommer i gang med at rette noget op på det, der er sket. Ja, vi kan være uenige om satsen, nogle siger 5 pct. og andre siger 10 pct., jeg har også hørt nogle sige 20 pct. Det, der sker, er altså, at det maksimum, vi har haft, bliver brudt. Der sker en forhøjelse af maksimumsgrænsen. Vi kan drøfte satsen, vi kan være uenige om satsen, men det principielle må da være, om vi bare skulle fortsætte med den samme maksimumsgrænse eller vi ikke skulle. I åbningstalen meddelte statsministeren, at vi ikke skulle fortsætte med denne maksimumsgrænse; der skulle ske en forhøjelse i løbet af næste år. Det er det principielle, og det var også det, jeg argumenterede for i sommerens løb.

Så var hr. Kaj Poulsen inde på ordet »næstekærlighed«. Det kunne vi jo få en lang debat om, men jeg vil bare sige her: når der

er ført en sådan økonomisk politik, at der er skabt arbejdspladser og ledige er kommet i arbejde, mener jeg, det er en virkelig næstekærlig politik, der er ført. Under den socialdemokratiske regering voksede ledighedstallet. Nu går det den modsatte vej.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Kristeligt folkeparti udtrykte glæde over, at maksimum bliver brudt. Det gør det så efter 4 år. Der er blevet sagt, at det selvfølgelig ikke var meningen, at fastfrysningen skulle være i al evighed.

Jeg spurgte tidligere, hvad det egentlig betød, at statsministeren i sin åbningstale havde sagt, at der blev tale om en ny regulering. Der er ikke én eneste, der har sagt, hvad det er for noget, og jeg vil derfor anmode arbejdsministeren om over for salen at forklare, hvad der menes med en ny regulering. Betyder det, at vi hvert fjerde år skal have en form for regulering? Det gør det vel næppe. Men hvad er det for en regulering, og hvordan er den forskellig i forhold til den nuværende?

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan som svar på det spørgsmål, fru Elisabeth Bruun Olesen stillede mig, sige, at det, der i første omgang ligger i en regulering, er det, som jeg tilkendegav i mit første indlæg, nemlig et forslag om en 2 pct.s regulering fra efteråret 1986. Oprindeligt havde vi nogle overvejelser om, at der først skulle finde en regulering sted i forbindelse med dagpengereformens indførelse, men da det udvalg, der skal se på dagpengereformen, først skal afgive betænkning i efteråret 1986, ville vi jo have været et godt stykke inde i 1987, før en regulering kunne have fundet sted, og derfor har vi valgt nu at komme med et forslag om en, om jeg så må sige, isoleret regulering af dagpengene på de to pct.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Skal man forstå arbejdsministeren sådan, at der sker en regulering på 2 pct. pr. 1. oktober 1986 og ikke nogen som helst yderligere regulering, før en ny finansieringsreform måtte blive gennemført?

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):